

9 Οκτωβρίου 2017

Σαράντα χρόνια ιερατικής διακονίας π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

image not found or type unknown

Του Δρ Χαραλάμπη Μ. Μπούσια, Μέγα Υμνογράφου της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας για την Romfea.gr

Σαράντα χρόνια συμπληρώθηκαν χθές, 6 Οκτωβρίου, ιερατικής διακονίας του άκαμάτου, φιλαγίου και φιλακουλούθου Αρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη.

Διακονίας στην πατρίδα του, την άγιοτόκο μεγαλόνησο Κρήτη και όχι μόνο, με άποκορύφωμα την προσφορά του ως Πρωτοσυγκέλλου της Ίερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης και Ἀρκαδίας.

Ὁ ιεροπρεπέστατος Ἀρχιμανδρίτης, τὸ καλλιφωνότατο στρουθίο τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ ἐποικοδομητικὸς καὶ διαπρύσιος ἱεροκῆρυξ, ὁ φιλόστοργος πνευματικὸς πατέρας πλήθους πιστῶν, ὁ π. Χρυσόστομος, διακρίνεται γιὰ τὴν

εὐσέβειά του, τὴ σωφροσύνη του καὶ τὶς δίκαιες τοποθετήσεις του σὲ τρέχουσες ὑποθέσεις, ἐφαρμόζοντας τὸν Παῦλο λόγο «σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι» (Τίτ. β´ 12).

Ὁ Πατὴρ Χρυσόστομος παραμένει σταθερὸς στὶς πατρικὲς παραδόσεις καὶ δὲν ἀκούει τὶς σειρήνες τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖες δὲν ἀπηχοῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ποὺ προβάλλουν τὸ ἄσχημο γιὰ ὠραῖο καὶ τὴν ἁμαρτία γιὰ ἀρετή.

Εἶναι ἀκριβὴς καὶ συνεπέστατος καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀκριβὸς καὶ πολύτιμος. Δὲν στοχεύει στὴ συμπάθεια τοῦ κόσμου, ἂν αὐτὴ ἀντιβαίνει στὸ νόμο τοῦ Θεοῦ.

Δὲν κάνει κάτι γιὰ νὰ ἀρέσει στὸν κόσμο, ἀλλὰ στὸν Παντεπόπτη Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε «πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν».

Εἶναι συνεπὴς στοὺς γύρω του, εἶναι ἀκριβοδίκαιος, καὶ χρησιμοποιεῖ πάντοτε τὰ ἴδια μέτρα καὶ σταθμὰ γιὰ ὅλους. Δὲν φατριάζει, δὲν δημιουργεῖ κυκλώματα, δὲν δημιουργεῖ αὐλὲς μὲ εὐνοούμενα πρόσωπα.

Εἶναι συνεπὴς καὶ στὸ Θεό μας μὲ τὴν ἀπόλυτη τήρηση τῶν ἐνολῶν Του καὶ τὴ συμμετοχὴ μας στὴν ἀγωνία Του, «ἵνα ὦμεν ἕν» (Ἰωάν. ιζ´ 22), γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς μίας, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μας, στὴ βάση, ὅμως, τῶν ἀποστολικῶν μας παραδόσεων.

Ὡς ἀκριβὴς, λοιπόν, εἶναι πολύτιμο στέλεχος τῆς κοινωνίας μας καὶ δὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ γλυκυτάτου μας Ἰησοῦ.

Αὐτὸ ποὺ ἰδιαίτερα χαρακτηρίζει τὸν π. Χρυσόστομο ὅλα αὐτὰ τὰ σαράντα χρόνια ἱερατικῆς του διακονίας εἶναι τὸ Ὁρθόδοξο, φιλάγιο πνεῦμα του καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ του διανόηση.

Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἡ καθημερινή του τροφή καὶ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Χριστό μας τὸ κύριο μέλημά του. Εὐχόμεαι οἱ Ἅγιοι, τοὺς ὁποίους μέσα ἀπὸ τὰ κηρύγματά του καὶ τὴν θεοκίνητη γραφίδα του μᾶς κάνει γνωστοὺς στὸ εὐσεβὲς χριστεπώνυμο πλήρωμα, νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν, ὅταν ὁ Κύριος τὸν καλέσει μαζί Του, στὴν αὐλὴ τῶν ἀγγέλων.

Ἔχει «οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ» (Ἠσ. λα´ 9), γι' αὐτὸ τὸν μακαρίζουμε ὡς γνήσιο φίλο Θεοῦ καὶ πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι θὰ τὸν ἀξιώσει Αὐτὸς νὰ συλλειτουργήσει μὲ Ἀγγέλους στὸ ἐπουράνιο Θυσιαστήριο.

Ἐὰς ἀκούσουμε τὰ λόγια τῆς ἀγωνίας τοῦ φιλάγιου, φιλάρετου καὶ φιλόθεου π. Χρυσοστόμου, αὐτοὺς ποὺ ἀπευθύνει στοὺς ἀναγνῶστες τοῦ τρίτομου ἔργου του «Κρητικὴ Πρακλητικὴ», γιὰ νὰ ἐννοήσουμε «ἕξ ὄνουχος τὸν λέοντα».

“Πολλὰ, ἀκανθώδη καὶ δυσεπίλητα εἶναι τὰ προβλήματα τῆς οἰκογενείας σήμερα, ποικίλες καὶ βασανιστικὲς οἱ ἀρρώστιες, μεγάλοι οἱ κίνδυνοι γιὰ τοὺς νέους, ἀφόρητα καταπιεστικὴ καὶ καταθλιπτικὴ ἢ οἰκονομικὴ δυσκολία, ἀπαράκλητο τὸ πένθος «διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας ἐλπίδα», μὰ πάνω ἀπ’ ὅλα βαρεῖες οἱ συνέπειες τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του καὶ μεγάλο τὸ κόστος τῆς ἀμετανοησίας.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἄς προστρέχουμε στὸν Χριστό μας, διότι Αὐτὸς «Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχει».

Στὴν Παναγία μας, διότι «πολλὰ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης». Στοὺς Ἁγίους μας, αὐτοὺς ποὺ ὑπῆρξαν βλαστοὶ τῆς Κρήτης καὶ αὐτοὺς ποὺ συνδέθηκαν μαζί της μὲ μαρτύριο, ἄσκηση, ἱεραποστολή, ἢ καὶ μὲ ἄλλους τρόπους”.

Πηγή: romfea.gr